

in salutem istarum gentium, cuique nihil omnino deerat ad perfectam sanctitatem; et Pater Natalis Chabanel ejus socius, qui ex Provincia Tolosana ad nos venerat. Alter die septima Decembbris occisus est, hostili manu, medio in oppido; quod victores Iroquæi irruptione facta, ferro atque igne vastarunt. Alter, postridie solum extinctus est, Immaculatae Virginis Conceptioni sacro: incertum qua manu; an hostili an potius perfidi apostatæ, qui per sylvas invias errabundo Patri, ac profugo, necem sit molitus, ut ejus suppellectili, quantumvis paupere, veste nimirum et calceis, potiretur, pileoque jam lacero.

Sed de his fusius perscribam alibi. Neque vero bello solum afflicti sunt Hurones nostri; sed funesta fame, et contagiosa lue, simul omnes misere pereunt. Effossa passim e sepulchris cadavera, nec fratribus modo fratres, sed ipsis etiam matribus filii, jam evecti fame, pretiosa nuper pignora, filisque parentes sui, pabulum non semel dedere: inhumanum quidem, nostrisque barbaris haud insuetum minus quam Europæis, qui suorum carnibus vesci abhorrent. Sed nimirum nihil in cibo discernunt dentes fameilci; neque eum agnoscunt, in cadavere mortuo, quem parentem, quem filium, quem fratrem nuper vocarent, dum expiraret; imo neque humano, belluinoque stercori parcitum. Felices quibus amara glande et porcorum siliquis uti licuit, innocuo cibo, neque vero ingrato, cui fames condimentum daret; cuique hoc anno raritas pretium longe majus fecit, quam antea frumento Indico solitum esset dari.